

нашъ поетъ и войвода — Ботйова, а следъ него и Вазова да създадатъ за неговия легендаренъ подвигъ и саможертва най-възвишениетъ пъсни.

Съ вдигната кървава сабя, отрупанъ съ множество рани, той пада въ вражески ръжце, но неравната борба въ героичната битка при „Кървавия долъ“ покрива челото му съ неуведаеми лаври. Защото у него живъе една възвишена мисъл на избранникъ — какъ то славно и достойно да умре за България.

И умира той като храбрецъ, въренъ на клетвата си, преди да види черното бесило.

И ако на паметника, издигнатъ въ негова честь и слава въ родното му село „Стефанъ Караджово“ свътятъ великиятъ слова на възстаника: „Свобода или смърть“, съ които е ознаменуванъ безсмъртния му подвигъ, по-великъ остава този паметникъ въ душите на признателните наши поколъния, защото виждатъ въ живота и борбата на Караджата: великана на дългото, — народния герой.

И тръбва да бждемъ благодарни, че сто години отъ рождението на войводата Стефанъ Караджка, писателът Звезделинъ Цоневъ е положилъ голъмъ трудъ, като е вървълъ подиръ стъпките на славния му пътъ отъ Тракия презъ златна Добруджа до Балкана, за да ни напише тази вдъхновена книга и да ни спомни и разкаже за героя, който не умира